

κατορύττει καὶ τὸ ἄνω ποιεῖ ἐπίκροτον· ὅταν δὲ τοῦτο ποιήσῃ, φοιτῶσα ἐπῳάζει ἄνωθεν· ἐκλέπεται δὲ τὰ ὡς τῷ ὑστέρω ἔτει. Ἡ δ' ἐμὺς ἐξιούσα ἐκ τοῦ ὕδατος τίκτει, ὀρύξασα βόθυνον πιθώδη, καὶ ἐντεκοῦσα καταλείπει· ἐά-
 5 σασα δ' ἡμέρας ἐλάττους ἢ τριάκοντα, ἀνορύττει καὶ ἐκ-
 λέπει ταχὺ, καὶ ἀπάγει τοὺς νεοττοὺς εὐθὺς εἰς τὸ ὕδωρ. Τί-
 κτουσι δὲ καὶ αἱ θαλάττιαι χελῶναι ἐν τῇ γῇ ὡς ὅμοια τοῖς ὄρνισι τοῖς ἡμέροις, καὶ κατορύξασαι ἐπῳάζουσι τὰς νύκτας. Τίκτουσι δὲ πολὺ πλῆθος ὧν· καὶ γὰρ εἰς ἑκατὸν τίκτουσιν
 10 ὡά. (2) Τίκτουσι δὲ καὶ σαῦροι καὶ κροκόδειλοι οἱ χερσαῖοι καὶ οἱ ποτάμιοι εἰς τὴν γῆν. Ἐκλέπεται δὲ τὰ τῶν σαύρων αὐτόματα ἐν τῇ γῇ· οὐ γὰρ διετίζει ὁ σαῦρος· λέγεται γὰρ ἐκμηνος εἶναι βίος [ὁ] σαύρας. Ὁ δὲ ποτάμιος κροκόδειλος τίκτει μὲν ὡς πολλὰ, τὰ πλεῖστα περὶ ἐξήκοντα, λευκὰ τὴν
 15 χροάν, καὶ ἐπικαθῆται δ' ἡμέρας ἐξήκοντα (καὶ γὰρ καὶ βιοῖ χρόνον πολύν), ἐξ ἐλαχίστου δ' ἐν ὧ ὧν μέγιστον γίνεται ἐν τοῦτο· τὸ μὲν γὰρ ὦν οὐ μεῖζόν ἐστι χηνείου, καὶ ὁ νεοττὸς τούτου κατὰ λόγον, αὐξανόμενος δὲ γίνεται καὶ ἑπτακαίδεκα πῆχεων. Λέγουσι δὲ τινες ὅτι καὶ αὐξάνεται
 20 ἕως ἂν ζῇ.

ΚΕΦ. ΚΗ.

XXXIV. Τῶν δ' ὄφειν ὁ μὲν ἔχῃς ζωτοκεῖ ἔξω, ἐν αὐτῷ πρῶτον ὠστοκήσας· τὸ δ' ὦν, ὥσπερ τῶν ἰχθύων, μονόχρουν ἐστὶ καὶ μαλακόδερμον· ὁ δὲ νεοττὸς ἄνω ἐπιγίνεται, καὶ οὐ περιέχει φλοιὸς ὀστρακώδης, ὥσπερ οὐδὲ τὰ τῶν ἰχθύων.